

Amts Ade Balgfreds (Hørup) en Beregning for os og fortalte os, hvordan han var kommet til det meget forunderlige Tal 78.444. Jeg skal kortelig følge den samme Beregning og vise, hvorledes de Herrer bære sig ad, naar de ønske at skrive et Lovforslag. Lad mig samtidig paa Forhaand sige, at jeg virkelig undskylder de Herrer Forslagsstillere en hel Del; Lovforslaget er jo, som det blev udtalt, en Lejlighedslav; rent lejlighedslav, pludselig, en skønne Dag vare de politiske Forhold i Landet saaledes, at de fandt det nødvendigt for deres Politik at lave en Alderdomsforsørgelseslav, og da det jo tager Tid at tilvejebringe de nødvendige Oplysninger og Forberedelser for at faa et saadant Forslag færdigt, er det rimeligt, at de Herrer have bygget paa Grundlag af noget, der laa for, men som ikke kunde bruges til Grundlag, noget, som ikke i mindste Maade egnede sig til at bygge et saadant Lovforslag paa. Lad os se, hvad de have bygget det paa. Her komme vi til at stelde mellem Kjøbenhavn og Købstæderne paa den ene Side og det øvrige Land paa den anden Side. For Bybefolkningen har man lagt som Grundlag en Folketælling i Kjøbenhavn af 1885. Denne Folketælling har Rubrikker for de forskellige Erhverbsgrenene, og heraf har man saa taget en Del Erhverbsgrenene og sat dem ind som uformuende og udeladt en hel Del, som man ikke mente trængte til Understøttelse. De, som man har ment, i Kjøbenhavn trængte til en Alderdomsunderstøttelse, medens alle andre ikke vare trængende, ere: samtlige Medhjælpere ved Haandværk og Industri, uden Hensyn til, om de ere formuende eller ikke, Medhjælpere ved Søfart og Fiskeri, ligeledes uden Hensyn til om de ere formuende eller ikke, og ligeledes Thyende, Kuffe, Daglejere, Portnere og fattigunderstøttede. Den Statistisk, som her er benyttet, kan være udmærket til at vide, hvilke Erhverbsgrenene ere, og hvor mange der er i enhver Erhverbsgren i Kjøbenhavn, men fra denne Statistisk kan man ikke skønne stort om vedkommendes Formuesforhold. Man kan i det højeste deraf drage den Slutning, at Flertallet af dem, her ere nævnte, selvfølgelig maa være uformuende, men at de alle sammen ere uformuende, og at der ikke i andre Klasser her i Kjøbenhavn ogsaa kan findes mange uformuende, er der ingen, der veed; det oplyser denne Statistisk intet som helst om. Men det skal jeg ikke videre opholde mig ved, det bliver nemlig værre siden. For Købstædernes Bedkommende omkring i Landet have de Herrer Forslagsstillere ikke haft det ringeste Materiale, de have ikke vist hverken ud eller

ind, og de have ikke haft det fjerneste at bygge deres Forslag paa; men da Forslaget skulde være færdig paa Grund af — ja jeg veed ikke, hvilket Djemedet var med at stynde sig saa meget den Gang, det skal jeg ikke komme ind paa — saa maatte man se at lave noget, og saa lavede de Herrer den Teori, som svæver fuldstændig i Etherne: Som Forholdene ere i Kjøbenhavn, ere de ogsaa i Købstæderne; naar saa mange procentvis ere uformuende i Kjøbenhavn, ere lige saa mange uformuende i Købstæderne. (Berg: Det er meget godt). Det er meget godt, siger min ærede Sidemand. Jeg gad nok vidst, om det er det ærede Medlems oprigtige Mening. Jeg tror nok, at hvis det var mig, der havde stillet et saadant Forslag som det, min ærede Sidemand har været med til, vilde han være den første til at staa op og sige, at saadant noget maatte man dog betragte som en komplet Umulighed. Altsaa, fra Kjøbenhavn slutter man til Købstæderne, skønt enhver, der kender Forholdene i Kjøbenhavn og omkring i Provinshyerne, veed, at der er saa overordentlig Forskel. Jeg skal saaledes minde om et Forhold, for at vise, hvor umuligt det er at drage en slig Sammenligning. Tage vi dem, der vistnok i det største Antal ville gaa ind under en Alderdomsforsørgelse i Kjøbenhavn, nemlig Medhjælpere ved Industri og Haandværk, saa kunne ærede Medlemmer selv se efter og regne ud af den Statistisk, der foreligger, at af dem er der her i Kjøbenhavn vistnok 3 Gange saa mange som i alle Landets Provinstkøbstæder, til Trods for, at disse til sammen dog have ca. 40,000 flere Indbyggere end Kjøbenhavn. Det viser jo, at det er komplet umuligt at drage en saadan Sammenligning, vel at mærke, naar man vil have et fornuftigt Resultat. Bryder man sig ikke om at faa et fornuftigt Resultat, saa kan man drage, hvad Sammenligning man vil. Der er et andet Forhold, som gør, at en slig Sammenligning er en Umulighed, og det er noget, man dog skulde forudsætte, at de oprindelige Forslagsstillere havde sat sig ind i, thi de burde have sat sig ind dert, inden de kom med et saadant Forslag. Jeg sigter derved til den Kendsgerning, at Dødelighedsforholdet i Kjøbenhavn er vidt forskelligt fra Dødelighedsforholdet i Provinshyerne. Det er et Forhold, der spiller en stor Rolle overfor dette Lovforslag. Af Personer over 60 Aar var der i 1880 i Kjøbenhavn 74,6 af hver 1,000 Indbyggere, men i Købstæderne 82,3. Hvorledes kunne De da vente at faa et fornuftigt Resultat ved at bygge paa deres Sammenligning. Disse Tal vise jo, at af gamle er der en hel Del flere i Købstæderne end i Kjø-